

Utbildning och civilansvar

«En människa eller ett samhälle som inte reagerar inför lidande eller orättvisor, och som inte försöker lindra dem, är inte en människa eller ett samhälle som kan mäta sig med kärleken i Kristi hjärta.» (Sankt Josemaría, När Kristus går förbi, 167)

2020-10-23

***Att omsätta det nya budet,
kärleken, i praktiken***

Det är lätt att förstå den otålighet, ängslan och de oroliga önskningar som uppfyller människor med en naturligt kristen själ (jfr Tertullianus, *Apologeticum*, 17, PL 1, 375), vilka inte ger vika inför den personliga och sociala orättvisa som människohjärtat kan ge upphov till. Människor har levt tillsammans under så många sekel och ändå finns det fortfarande så mycket hat, förstörelse och fanatism som samlats på hög i ögon som inte vill se och hjärtan som inte vill älska.

Världens tillgångar är fördelade på ett fåtal, de kulturella tillgångarna är instängda i slutna kretsar av invigda. Utanför råder hunger efter bröd och kunskap. Människoliv som är heliga, eftersom de kommer från Gud, behandlas som ting av föga värde, som statistiska uppgifter. Jag förstår och delar denna otålighet, som får mig att se på Kristus, som fortsätter

att uppmana oss att förverkliga kärlekens nya bud.

När Kristus går förbi, 111

Vår Herre har kommit för att föra med sig freden, det glada budskapet, livet till alla människor. Inte bara till de rika, men heller inte bara till de fattiga. Inte bara till de lärda, men heller inte bara till de som saknar bildning. Till alla. Till oss som är bröder, för vi är bröder, eftersom vi är barn till en och samma Far, Gud. Det finns därför bara en ras: Guds barns ras. Det finns bara en färg: Guds barns färg. Och det finns bara ett språk: det som talar till hjärtat och förståndet, utan ljudet av ord, men som får oss att känna Gud och älska varandra.

När Kristus går förbi, 106 *Vårt liv är en tjänst*

Hela vårt liv är detta, mina döttrar och söner, en tjänst som endast

syftar på övernaturliga ändamål, eftersom Opus Dei inte är och aldrig kommer att vara – det är omöjligt att det blir det – ett redskap för timliga ändamål. Men samtidigt är det en mänsklig tjänst, eftersom ni inte gör någonting annat än att försöka uppnå den kristna fullkomligheten i världen, ärligt, genom ert absolut fria och ansvarsfulla engagemang i samhällets alla verksamhetsområden. En osjälvvisk tjänst som inte förnedrar utan uppfostrar, vidgar hjärtat – gör det mera romerskt, i detta ords ädlaste bemärkelse – och leder till att man strävar efter att främja människovärdet och välståndet hos varje lands befolkning, så att det för var dag finns färre fattiga, färre obildade, färre människor utan tro, färre människor utan hopp, färre krig, mindre osäkerhet, mer kärlek och mer frid.

**Citerat i *El Opus Dei en la Iglesia*, s.
178 *Där fattigdom, sorg och
smärta finns***

Opus Dei måste finnas där fattigdom finns, där arbetslöshet finns, där sorg finns, så att man lär sig bära smärtan med glädje, fattigdomen försvinner, arbetet inte saknas – eftersom vi utbildar folket för att de kan få ett arbete – och vi för in Kristus i varje människas liv, i den mån den enskilde vill det, eftersom vi älskar frihet högt.

Citerat i *Una mirada hacia el futuro desde el corazón de Vallecas*. Orden uttalades av sankt Josemaría den 1 oktober 1967